فلاکت در زندگی شهری عاقبت تراکم‌فروشی

نظام پهنه‌بندی تراکم لازمه شهرسازی

سپهرغرب، گروه شهر – طاهره ترابی‌مهوش: در گفت‌وگو با استاد تمام معماری و شهرسازی دانشگاه بوعلی سینا مشخص شد؛ تراکم‌فروشی در شهر عاقبتی جز فلاکت در زندگی شهری را به‌دنبال نخواهد داشت.

اصولاً با توجه به ضوابط و مقرراتی که شهرداری‌ها برای یک شهر تعریف می‌کنند (میزان ارتفاع مجاز ساختمان‌ها، تراکم جمعیتی در منطقه و غیره) می‌توان اقدام به خرید مازاد تراکم تا رسیدن به ارتفاع مجاز در ساختمان‌ها کرد، اصولاً قیمت تراکم مازاد در شهرداری‌ها بر اساس متر مربع محاسبه می‌شود، به طور مثال اگر بخواهیم اقدام به ساخت و ساز در پنج طبقه کنیم، لازم است که ۶۰ متر مربع تراکم مازاد را از شهرداری بخریم.

تعرفه فروش تراکم مازاد در هر منطقه متفاوت است که مبنای تعیین این قیمت، شورای اسلامی هر شهر است و شهرداری مجری این دستورات به‌حساب می‌آید.

حال آنکه علیرغم گذشت حدود چهار دهه از شکل‌گیری مباحث شهرسازی و توسعه شهری معاصر در ایران، هنوز جهت‌گیری سیاست‌های شهرسازی و توسعه شهری از کاستی‌های فراوان رنج برده و اصول و معیارهای آن مورد غفلت قرار گرفته است، برداشت و به‌کارگیری نادرست اصول، معیارها، شاخص‌ها و ابزار توسعه شهری منجر به مسائل پیچیده فضایی کالبدی شده است.

تراکم ساختمانی ازجمله مباحث مهم شهرسازی و توسعه شهری است که جامعه شهری ایران را در سال‌های اخیر به‌شدت تحت تأثیر قرار داده، در حالی تراکم ساختمانی صرفاً به‌عنوان یک ابزار در سیاست‌های شهرسازی و طرح‌های توسعه شهری مطرح است که به‌عنوان یک هدف و موضوع صرفاً اقتصادی به آن نگریسته می‌شود.

این در حالی است که هرگونه تغییر در وضعیت تراکم ساختمانی اثرات محسوس و کوتاه‌مدت بر جامعه و کالبد محیط مسکونی بر جای می‌گذارد، عوارض اجتماعی، فرهنگی و زیست‌محیطی تصمیمات تراکم در مقیاس محلی، کیفیت زندگی ساکنان را تحت‌الشعاع قرار می‌دهد که ایمنی ساختمان‌ها، دسترسی، اشراف، سایه‌اندازی، سد معبرها و سایر مزاحمت‌ها از آن جمله هستند.

پدیده فروش تراکم یا فروش تراکم مازاد ساختمانی از بعد نظری می‌تواند دارای نقاط مثبت و منفی باشد، نکات مثبت این پدیده را می‌توان در تحقق نظریه شهر عمودی، شهر فشرده، توجیه اقتصادی در تأمین زیرساخت‌ها و تجهیزات شهری، حفظ اراضی کشاورزی، افزایش تولید مسکن و کسب درآمد برای شهرداری دانست.

در مقابل، عوارض چنین پدیده‌ای نیز قابل تأمل هستند که از آن جمله می‌توان به برهم زدن نظام تراکم جمعیتی شهر، برهم زدن سازمان فضایی و استخوان‌بندی شهر، نابودی باغ‌ها و فضاهای سبز به‌عنوان منابع تنفسی شهر در نتیجه بورس‌بازی و سوداگری زمین و مسکن، تشدید مسائل اجتماعی و فرهنگی ساکنان محلات و واحدهای همسایگی اشاره کرد.

بر این اساس با توجه به اهمیت موضوع برآن شدیم تا درخصوص استانداردها و آسیب‌های تراکم‌فروشی در شهر با استاد تمام شهرسازی و معماری و طراح شهری گفت‌وگویی ترتیب دهیم که در ادامه می‌خوانید:

حسن سجادزاده با بیان اینکه تراکم‌فروشی و شهرفروشی دو مقوله‌ای هستند که باوجود گذشت چندین دهه از بروز و ظهور آن‌ها بهانه‌ای شده برای درآمدزایی در مدیریت شهری و شهرداری و همچنان موضوع مورد مناقشه‌ای است گفت: طی این سال‌ها متأسفانه نه‌تنها وضعیت بهتر نشده بلکه روزبه‌روز با فروش تراکم در شهرها و کلان‌شهرها شاهد کاهش کیفیت زندگی شهری هستیم.

وی با تأکید بر اینکه مسئله‌ساز شدن این موضوع بدان جهت است که استاندارد خاصی برای آن وجود ندارد اذعان کرد: ما با موضوعی به نام زیست شهری مواجهیم؛ بدان مفهوم که یک شهر تا چه حد می‌تواند کیفیت زیستی برای شهروندان فراهم کند تا بر مبنای آن تراکم وجود داشته باشد؟

وی با اشاره به اینکه متأسفانه در شهرهای ایران ملاک تراکم سلیقه‌ای است، اذعان کرد: تأسف‌بارتر اینکه این قواعد لحظه به لحظه نیز تغییر می‌کند.

این استاد تمام معماری و شهرسازی با بیان اینکه آنچه در بین ملاک‌ها همواره تراکم‌فروشی را رونق بخشیده و باعث فروش آن می‌شود عرض معابر است، عنوان کرد: متأسفانه در برخورد با این امر عنوان می‌شود که کاری به این مسئله نداریم که این تراکم در کدام بافت و در کجا قرار دارد بلکه تنها ملاک، عرض معبر است.

سجادزاده با ابراز اینکه یقیناً برخورد این‌چنینی رویه درستی نیست چراکه مثلاً ما در بافت‌های قدیمی شهرها با خانه‌های دوطبقه با عرض معبر کم مواجهیم حال آنکه شرایط آن‌ها با بافت‌های جدید متفاوت است؛ بنابراین اینکه ملاک تنها قرار گرفتن تراکم عرض معبر و مساحت قطعه زمین مورد نظر برای ساخت‌وساز باشد، درست نیست. خاطرنشان کرد: این رویه بستری برای سوءاستفاده فراهم کرده و باعث شده امروز فلاکت را در زندگی شهری از نزدیک مشاهده کنیم.

وی با اشاره به اینکه امروز عرصه شهری، خیابان و کوچه‌ها به‌شدت جولانگاه تردد خودرو شده و حتی امروز جای پارک خودرو در معابر وجود ندارد چه برسد به اینکه برای بازی کودکان و تعاملات اجتماعی، جایی در شهر تعریف کنیم، اذعان کرد: نکته بعدی بهانه‌ای است که بر اساس آن تراکم‌فروشی می‌شود؛ مثلاً می‌گویند که چون قطعه زمین و یا ملک در بافت فرسوده قرار دارد به بهانه بهسازی یک طبقه تشویقی برای آن در نظر بگیریم.

این طراح شهری با بیان اینکه امروز این مسئله به‌عنوان موضوعی مَن‌درآوردی و بی‌اساس رایج شده و به‌وفور شاهد اجرای آن هستیم، تصریح کرد: همه این بهانه‌ها تنها به این مسئله بازمی‌گردد که شهرداری تنها به‌دنبال کسب درآمد و گرفتن پول از مردم به بهانه دادن تراکم است.

سجادزاده با اشاره به اینکه امروز علاوه بر تراکم‌فروشی در شهرداری همدان شاهد باغ و زمین‌فروشی نیز هستیم و از همه بدتر اینکه مردم نیز به این مسئله واکنش نشان نداده و نمی‌دانند قرار است برای شهر چه اتفاقی بیفتد، ابراز کرد: این در حالی است که درآمدزایی شهرداری از این طریق با هیچ قاعده‌ای همخوانی نداشته و بی‌شباهت با این مثال نیست که در یک خانواده به‌دلیل مشکلات مالی یکی از اعضا بخواهد کلیه خود را بفروشد.

وی خاطرنشان کرد: این امر بدان جهت حائز اهمیت است که وقتی یک طبقه تراکم در شهر به‌فروش می‌رود تبعات زیست‌محیطی، اجتماعی، اقتصادی و ناهنجاری‌ها در چندین برابر می‌شود.

این طراح شهری با بیان اینکه همه این مسائل با تراکم‌فروشی حل‌نشده باقی می‌ماند تصریح کرد: با این وجود نگاه مدیریت شهری به این مسئله لحظه‌ای است و تنها به این می‌اندیشد که تراکم را فروخته و مبلغی به حسابش واریز شود.

سجادزاده با بیان اینکه تا زمانی که شهرداری‌های ما به درآمد پایدار نرسند این مشکل حل نخواهد شد، گفت: این امر در ساختار و کالبد شهر نیز به لحاظ ترافیکی بدان جهت که شهر فشرده‌تر می‌شود مؤثر است؛ زیرا در پی تراکم‌فروشی‌ها به‌ناچار شاهد قد علم کردن روگذرها و زیرگذرها برای مدیریت تردد خودروها خواهیم بود.

وی با اشاره به اینکه امروز بنا به سلیقه‌ای عمل کردن در اعطای تراکم از سوی مدیریت شهری امکان هرگونه خطا وجود دارد، ابراز کرد: درواقع هر حجم از تراکم را می‌توان با پول خرید، اما این پول باید صرف مشکلات ریز و درشت روحی، روانی و جسمی شهروندان در شهر شود که علت آن تراکم‌فروشی است.

این عضو هیئت علمی دانشگاه بوعلی سینا با بیان اینکه تنها راه‌حل پیش‌رو این است که به یک نظام پهنه‌بندی تراکم برسیم، اذعان کرد: در این نظام دیگر ملاک پهنه‌بندی را نمی‌توان عرض معبر یا اندازه قطعات زمین دانست بلکه عنوان می‌شود که باید در شهر ریزطبقه، چندطبقه، برج و خانه ویلایی وجود داشته باشد حال آنکه این تراکم‌ها باید در پهنه‌های مختلف تعریف شوند.

سجادزاده افزود: مثلاً در بافت تاریخی، پهنه‌ها با طبقات کم قابل اجراست و اینکه در شهری همچون همدان باید پهنه‌ای برای خانه‌های ویلایی داشته باشیم.

وی با ابراز اینکه امروز به باغ‌شهری مثل همدان این ایراد بزرگ وارد است که در نبود راهبرد پهنه‌بندی که هیچ دستورالعملی برای خانه‌های ویلایی در آن موجود نیست، متأسفانه این مسئله در طرح جامع شهری نیز نادیده گرفته شده و انتظار می‌رود حداقل در طرح تفصیلی مورد توجه قرار گیرد اذعان کرد: حتی این نظام پهنه‌بندی در مناطق الحاقی همچون علی‌آباد و حسن‌آباد نیز دیده نشده است.

تضمین حیات شهری با افزایش درختان

سپهرغرب، گروه شهر: موضوع کاشت درخت در اکوسیستم شهری بسیار فراتر از یک ضرورت زیبایی‌شناختی است و فواید بی‌شماری را برای شهرنشینان و همچنین بقای شهر به همراه دارد.

امروزه شهرها در تلاش برای بازیابی فضاها به نفع مردم و کاهش وابستگی به وسایل نقلیه شخصی هستند و در این راستا کاشت درخت در خیابان‌ها را برای تبدیل بافت شهری به محیطی سالم برای شهروندان در اولویت قرار می‌دهند. در ادامه دلایلی برای جایگزینی سنگ و آسفالت با سایبان‌های درختی و روش‌های بهره‌گیری از مزایای درختکاری شهری مطرح می‌شود.

کاهش مرگ‌ومیر ناشی از گرمای تابستان

رویدادهای شدید آب‌وهوایی ناشی از گرم‌شدن کره زمین در حال افزایش است. یک مطالعه جدید در بارسلونا نشان می‌دهد که اگر سایبان‌های درختی اروپا دو برابر شوند، یعنی از ۱۵ درصد فضای شهر به ۳۰ درصد برسند، مرگ‌ومیر ناشی از امواج گرما، ۴۰ درصد کاهش می‌یابد و مرگ‌های زودهنگام به میزان یک‌سوم کمتر می‌شود. درختان با ایجاد سایه، میزان تابش خورشیدی را که به زمین می‌رسد کاهش می‌دهند و همچنین هوا را از طریق فرآیند تبخیر و تعرق خنک می‌کنند. بخار آبی که در فرایند تبخیر و تعرق از برگ درختان آزاد می‌شود، به‌ویژه در شرایط آب‌وهوایی گرم و خشک، به کاهش دما کمک می‌کند و هوای پاک‌تری برای تنفس در اختیار شهروندان قرار می‌دهد.

درختان علاوه بر فوایدی که برای سلامت جسمی دارند، می‌توانند با کاهش استرس در محیط شهری، سلامت روانی افراد را نیز ارتقا دهند. همه‌گیری کووید -۱۹ این موضوع را بیشتر برجسته کرد و شهرها را تشویق به گسترش فضای سبز و افزایش آگاهی در مورد مزایای طبیعت کرد. همه این مزایای کاهش دما، افزایش رطوبت، هوای تمیز و اثرات روانی در کنار یکدیگر باعث کاهش مرگ‌ومیر در شهرها می‌شوند.

کاهش روند گرمایش کره زمین

شهرها می‌توانند با ایجاد پناهگاه‌های آب‌وهوایی با تأثیر اجتناب‌ناپذیر گرمایش جهانی مقابله کنند. مطالعه بارسلونا نشان داد که در صورت اجرای طرح دوبرابرسازی سایبان‌های درختی در ۹۳ شهر اروپایی، میزان گرمایش کره زمین به ۱/۳ درجه سانتیگراد محدود می‌شود. یک مطالعه دیگر در ۲۹۳ شهر اروپایی به این نتیجه رسید که درختان دمای متوسط سطح زمین را در تابستان‌های گرم تا ۱۲ درجه سانتیگراد کاهش می‌دهند. اختلاف دما در زمان‌های گرمای شدید بین مناطقی که صددرصد توسط درختان شهری پوشیده شده‌اند و مناطقی که صددرصد با بافت شهری پیوسته پوشیده شده‌اند، بسته به موقعیت جغرافیایی شهر، می‌تواند به ۲۵ درجه سانتیگراد یا بیشتر برسد.

بهبود کیفیت هوا

درختان نقش مهمی در تصفیه هوای شهرها، کاهش آلودگی و بهبود کیفیت هوا دارند و می‌توانند با حذف آلاینده‌ها و به دام انداختن گرد و غبار و ذرات معلق در هوا به ارتقای کیفیت هوا کمک کنند. حذف آلودگی از هوا به کاهش خطر بیماری‌های تنفسی و سایر مشکلات بهداشتی مرتبط با کیفیت پایین هوا کمک می‌کند. مطالعه‌ای در سال ۲۰۱۹ نشان داد که افزایش ۱۰ درصدی تاج درختان در شهرها می‌تواند کیفیت هوا را تا هشت درصد بهبود ببخشد.

مطالعه‌ای که در سال ۲۰۱۸ در مجله Environmental Pollution منتشر شد، نشان داد که افزایش پوشش درختان در مناطق شهری منجر به کاهش سطح ذرات ریز معلق در هوا می‌شود که نوعی آلودگی مرتبط با بیماری‌های قلبی‌عروقی و سرطان هستند. بر اساس نتایج این مطالعه، پوشش درختان آلودگی صوتی را نیز کاهش می‌دهد و از این طریق بر بهبود سلامت شهروندان تأثیر مثبت می‌گذارد.

کمک به خنثی‌سازی کربن

یک درخت بالغ به‌طور متوسط سالانه نزدیک به ۲۲ کیلوگرم دی‌اکسیدکربن را حذف می‌کند و در طول عمر خود که معمولاً حدود ۵۰ سال است، می‌تواند یک تن دی‌اکسیدکربن را خنثی کند. مطالعات نشان می‌دهد که پوشش درختان کل کره زمین، حدود ۴۰۰ میلیارد کربن ذخیره می‌کند که ۳۰ درصد از کل کربن موجود در جو است. به این ترتیب، تمام شهرهایی که در حال اجرای طرح‌های خنثی‌سازی کربن هستند، ابتدا باید ردپای کربن خود را محاسبه کنند و پس از آن تمام فرایندهایی را که به‌طور مستقیم یا غیرمستقیم باعث انتشار گازهای گلخانه‌ای می‌شوند، ارزیابی کنند و روش‌های لازم برای دستیابی به حداکثر کاهش کربن را ارائه دهند. پس از رسیدن به نتیجه نهایی، میزان انتشارات باقیمانده را با مقدار دی‌اکسیدکربنی که جنگل‌های شهری قادر به حذف آن هستند، جبران کنند.

تبدیل محیط شهری به یک منطقه قابل زیست

مفهوم «شهر ۱۵ دقیقه‌ای» یک روش برنامه‌ریزی برای ایجاد محله‌های شهری است که در آنها تمام نیازهای روزانه را می‌توان با یک پیاده‌روی ۱۵ دقیقه‌ای، دوچرخه‌سواری یا حمل‌ونقل عمومی برآورده کرد. این نیازها شامل دسترسی به مسکن، اشتغال، خدمات و فضاهای سبز ازجمله درختان و پارک‌ها می‌شود. این طرح‌ها ایجاد محله‌های قابل پیاده‌روی و قابل زندگی با دسترسی به طبیعت را در اولویت قرار می‌دهند و در بسیاری از موارد، این امر مستلزم کاشت درختان جدید و ایجاد فضاهای سبز جدید مانند پارک‌ها و باغ‌های عمومی است. به‌عنوان مثال، پاریس متعهد شده بود تا سال ۲۰۲۴ به عنوان بخشی از برنامه ۱۵ دقیقه‌ای شهری خود و با هدف ایجاد شهری پایدارتر و با کیفیت بهبودیافته برای ساکنان، ۱۷۰ هزار درخت جدید در شهر بکارد. اولویت قراردادن درختکاری و ایجاد فضای سبز در طرح‌های ۱۵ دقیقه‌ای شهری، به ایجاد محیط‌های شهری زیست‌پذیر، پایدار و سالم برای ساکنان منجر می‌شود و با بهبود چشم‌انداز شهر، کیفیت زندگی و احساس اجتماعی را در بین شهروندان افزایش می‌دهد، زیرا مردم را تشویق می‌کند که زمان بیشتری را در خارج از منزل بگذرانند و با همسایگان خود تعامل داشته باشند.

طرح ایجاد فضای قابل زندگی با قانون ۳-۳۰-۳۰۰ با هدف توسعه شهرهای سبزتر، سالم‌تر و گسترش متناسب فضای سبز یکی از راهکارهای برای توسعه درختکاری است. بر اساس این طرح نوسازی ساختمان‌ها و مناطق شهری باید به‌صورتی باشد که هر خانه از سه درخت، ۳۰ درصد پوشش درختان شهر یا حداکثر ۳۰۰ متر فاصله از نزدیک‌ترین پارک عمومی یا فضای سبز بهره داشته باشد. حداکثر فاصله ۳۰۰ متری، معادل پنج دقیقه پیاده‌روی یا ۱۰ دقیقه قدم‌زدن تا نزدیک‌ترین پارک، مسیر یا فضای سبز است که دفتر منطقه‌ای اروپایی سازمان بهداشت جهانی نیز آن را توصیه می‌کند.

بهبود سلامت و رفاه در جامعه

درختان و سایر انواع پوشش گیاهی شهری با فراهم کردن فضایی برای تفریح و آرامش، نه‌تنها به‌دلیل افزایش فعالیت بدنی، بلکه به‌دلیل بهبود سلامت روان، تقویت حافظه و توجه، سلامت و رفاه مردم را بهبود می‌بخشند. تحقیقات نشان می‌دهد که ساکنان محله‌هایی با فضای سبز بیشتر، تمایل بیشتری به فعالیت بدنی مانند پیاده‌روی، دویدن و سایر اشکال ورزش دارند.

زیبایی فضای سبز یک آرام‌بخش طبیعی برای ذهن‌های آشفته امروزی است و افرادی که در محله‌هایی با درختان و فضای سبز بیشتر زندگی می‌کنند، سطح پایین‌تری از مشکلات روانی را گزارش می‌کنند. مطالعه‌ای که در سال ۲۰۱۵ در مجله Environmental Health Perspectives منتشر شد، نشان داد که قرار گرفتن در معرض فضاهای سبز از جمله درختان، با عملکرد شناختی بهتر در کودکان مرتبط است و با کاهش استرس و ایجاد فرصت‌هایی برای فعالیت بدنی به بهبود حافظه و توجه در افراد کمک می‌کند.

شهر نقره‌ای

کاهش نرخ زادوولد همراه با افزایش امید به زندگی، بهبود سلامت و پیشرفت‌های پزشکی منجر به رشد پدیده پیری جمعیت در شهرها شده است که از آن با عنوان شهر نقره‌ای نام برده می‌شود. پیش‌بینی می‌شود تا سال ۲۰۵۰ در اروپا ۵۰ درصد جمعیت بالای ۵۰ سال باشند، بنابراین لازم است شهرها موارد لازم برای حفظ جذابیت برای افراد مسن را در دستور کار برنامه‌های خود قرار دهند. در همین راستا، ایجاد فضاهای سبز عمومی به مراقبت بهتر از سالمندان کمک می‌کند و طیف وسیعی از خدمات اکوسیستمی را ارائه می‌کند که می‌تواند به مبارزه با بسیاری از بیماری‌ها و بهبود زندگی برای سالمندانی کمک کند که در معرض خطر بالای سلامتی هستند.

درختان با افزایش کیفیت هوا تأثیر مثبتی بر سلامت تنفسی همه افراد به‌ویژه سالمندان دارند. تحقیقات نشان داده است که برای افراد مسن، گذراندن وقت در فضاهای سبز و بهره‌مندی از مزایای درختان شهری به کاهش استرس، بهبود خلق‌وخو و ایجاد حس آرامش کمک می‌کند. درختکاری شهری فضا را برای فعالیت‌ها و رویدادهای بیرون از خانه افراد مسن فراهم می‌کند تا با دیگران در جامعه خود ارتباط برقرار کنند و از خطر انزوای اجتماعی در امان بمانند.

نمونه‌های برجسته درختکاری شهری

بسیاری از شهرها با توجه به دلایل مطرح‌شده، در حال اجرای طرح‌های درختکاری شهری و پروژه‌های گسترش فضای سبز هستند که در ادامه بعضی از آن‌ها عنوان می‌شوند.

امارات

امارات در راستای اقدامات سبز خود، پناهگاهی موسوم به شجر را در فضایی به وسعت ۱/۶ میلیون فوت مربع و متشکل از ۱۳۰ هزار درخت از ۵۰ گونه مختلف سازگار با آب‌وهوای محلی ایجاد کرده است و بازدید از این مکان را به عنوان یک تور تفریحی و آموزشی ارائه می‌دهد.

نیس، فرانسه

شهر ۲۰۰ هزار نفری نیس فرانسه طرح «هر شهروند، یک درخت» را برای سبزسازی و دستیابی به اهداف اقلیمی و ایجاد فضاهای عمومی آرام‌تر در شهر ارائه کرده است که بر اساس آن قرار است تا سال ۲۰۲۶ به ازای هر شهروند یک درخت در شهر کاشته شود. شایان ذکر است که طی ۱۵ سال گذشته، ۱۶ پارک و باغ جدید به همراه هفت باغ اجتماعی و تقریباً ۱۰۰ باغ آموزشی در این شهر ساخته شده است.

برلین، آلمان

شهر برلین یک حلقه سبز متشکل از مناطق سبز، پارک‌ها و فضاهای طبیعی ایجاد کرده است که شهر را احاطه می‌کند. این حلقه سبز که به «کمربند سبز» معروف است، بیش از هزار هکتار وسعت دارد.

بوستون، ایالات متحده

مدیران بوستون در ایالت ماساچوست آمریکا با تمرکز بر طرح جنگل‌کاری شهری، یک اداره جنگلداری تأسیس کرده‌اند تا بر فرایند گسترش سایبان‌های درختی در سراسر شهر نظارت و مدیریت داشته باشد و زیست‌پذیری مناطق و رفاه عمومی شهروندان را بهبود ببخشد. کارکنان این اداره، علاوه بر کاشت درختان جدید، روش‌های بهینه برای آبیاری و نگهداری از درختان قدیمی و گسترش سایه در معابر را ارائه می‌دهند.

لندن، انگلستان

شهر لندن پروژه‌های متعددی برای ایجاد فضاهای سبز و پارک‌هایی دارد که شهر را احاطه می‌کنند. یکی از این پروژه‌ها «شبکه سبز» است با هدف ایجاد شبکه‌ای از فضاهای سبز که مناطق مختلف شهر را به هم متصل می‌کند و با کاهش دمای مناطق شهری و حومه‌ها، علاوه بر مقابله با پدیده جزیره گرمایی، کیفیت زندگی ساکنان را بهبود می‌بخشد.